

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл.бр. К-По₂ 11/2014

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 02.06.2015. године

**ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА
СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА ОДРЖАНОГ ДАНА 02.јуна 2015. године**

Председник већа:

Председник већа отвара заседање у предмету Одељења за ратне злочине Вишег суда у Београду – К-По₂ 11/2014 у кривичном поступку против оптуженог Богдановић Дамира и других, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из чл.142 став 1 КЗ СРЈ у вези са чл.22 КЗ СРЈ, а по оптужници тужиоца за ратне злочине, КТРЗ 7/08 од 30.04.2010. године, прецизирана 01.09.2014. године.

Председник већа **УТВРЂУЈЕ** да су на главни претрес приступили:

-заменик тужиоца за ратне злочине Милан Петровић,

-пуномоћник оштећеног Зије Рибића, адвокат Марина Кљајић,

-пуномоћник оштећене „Алфа“, Саво Михајловић није присутан, уредно обавештен.

-оптужени Дамир Богдановић, Гаврић Томислав, Шевић Ђорђе, Алић Зоран, Зоран Ђурђевић и Ђекић Драгана.

Присутни су и браниоци оптужених: адвокат Александар Милосављевић, адвокат Милан Бирман, адвокат Синиша Симић, адвокат Кузовић Јасминка, адвокат Светлана Бобић и адвокат Горан Нинић.

Председник већа утврђује да су испуњене процесне претпоставке за одржавање главног претреса, суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес ОДРЖИ.

Главни претрес је јаван.

Врши се аудио снимање главног претреса, а препис тонског снимка биће саставни део записника о главном претресу.

НАСТАВАК ЗАВРШНИХ РЕЧИ

Добро, ми смо стали сада код оптужених, браниоци су завршили са давањем завршних речи, адвокат Горан Нинић би имао још нешто да наведе у завршној речи.

Адв.Горан Нинић: Ја бих се осврнуо на практично осврт тужиоца на завршне речи, с обзиром да имам и непосредно право колико сам ја разумео, тужилац се сад позвао на судску пресуду која само неком широком аналогijом опет може да се подведе под овај случај. Основни проблем и јесте, јер сам већи део своје завршне речи у оно време које је посветио томе, да се овом оптужницом крше основна начела важећег правног система. Код нас прецедент није извор права, а осим тога ми овде имамо у складу са чланом 462 налог другог степена, значи имамо већ налог, имамо судску одлуку којом се налаже овом суду шта треба да уради и суд ради практично крши закон уколико не изведе оно што му је наложио други степен. А други степен, ја ћу само да вас подсетим на неке ствари где се крши право на одбрану, где је други степен јасно наложио да је окривљеном нужно обезбедити да у свакој фази поступка тачно зна шта му се ставља на терет, како би био у прилици да се брани од чињеничних и правних навода тужиоца. То је само један од цитата и налога које је Апелациони суд дао овом већу да, међутим тужилац се од то оглушио, ја сам већ на припремном рочишту ставио примедбу да тужилац није поступио у правцу налога, исто тако не би даље читао, јер ви ову одлуку имате. Исто тако је и појам саизвршилаштва и појам кривично правне одговорности и појам нечовечног понашања ставио под сумњу и тражио да се изведу докази који би прецизније...ништа од тога ми у овом наставку нисмо одрадили и управо то је део, ја као што сте и ставили примедбу, нисам се пуно бавио одбраном окривљене Ђекић Драгане, о чињеницама, јер ја немам овде од чега да се браним, ова оптужница нема радњу, нема оно за шта је у кривичном праву Републике Србије неко одговоран. И у том правцу се изјашњавам и на ову примедбу тужиоца да је у предмету „Вучковић“ примењено нешто слично. Аналогija овде не може, а посебно због тога што ми имамо Апелациону пресуду која даје тачно прецизне налоге шта ми овде смо требали да урадимо, шта је оптужницом требало да буде прецизирано. То нисмо добили и због тога је то тако. Хвала.

Председник већа:

Бранилац оптужене Драгане Ђекић, адвокат Горан Нинић осврће се на завршну реч заменика тужиоца за ратне злочине, а све на начин како је то евидентирано аудио техником овога суда.

Оптужени ДАМИР БОГДАНОВИЋ

Изволите Дамире. Да ли се Ви придружујете завршној речи Вашег браниоца?

Опт.Дамир Богдановић: Добар дан. Придружујем се, да, завршној речи свога браниоца и остајем при изјави, при завршној речи коју сам дао у претходном поступку стим што бих хтео да додам нешто.

Тужилаштво мени ставља на терет саглашавање са радњама осталих и прање моје кошуље коју сам наводно ја дао заштићеној сведокињи „Алфи“ да опере. Ни једна ни друга оптужба нису тачне. Никада нисам тако нешто урадио, и поносим се тиме. „Алфа“ је предала суду фотографије пошто није смела да каже пред судским већем да су то фотографије њеног супруга, јер би на тај начин признала да је њен супруг Јеремић

Радослав звани „Мрки“ био припадник јединице као и ми остали, морала је да сакрије ту чињеницу од судског већа, јер би у том случају и он био у оптужници заједно са нама осталима. Рекла је да су фотографије моје и измислила прање моје кошуље да би скренула пажњу судском већу са свог супруга и оправдала поседовање фотографије. Ја сам доставио моје фотографије суду, а накнадно сам донео и показао суду фотографије мога оца. То сам урадио зато што је у претходном поступку судија Растко Поповић образлажући пресуду, рекао да поклања веру „Алфи“ а не мени, зато што сам ја могао узети фотографије од свог покојног оца и презентовати их суду као своје. Моје фотографије је донела моја супруга и предала их мом браниоцу и од тада се налазе код њега, а фотографије мога оца сам донео после првостепене пресуде и показао сам их Апелационом суду. Хвала судијама Апелационог суда што су имали храбрости да уваже ту чињеницу и оспоре лажи заштићене сведокиње „Алфе“. Ја сам у овом поновљеном поступку предао вама поштоване судије, не само 11 фотографија на којима се налази супруг заштићене сведокиње „Алфе“, Јеремић Радослав звани „Мрки“, или како кажу остале две заштићене сведокиње „Мркоња“, већ и документ Зворничке бригаде који гласи: Војна пошта 7469 Инт.број 869-1 од 30.11.1992.године, Зворник. Одобрење, којим се одобрава Богдановић Сими припаднику ВП 7469 Зворник да може са својим возилима цип, „Сузи Тропи“ са страним таблицама и регистрацијом СРСВ 47 и камионом ТАМ 150 КА-1036, оба возила су у употреби и са одобрењем наше војне поште, са наведеним возилима дозвољава се превоз муниције, 20 сандука за минобацач 82мм, три сандука ракета за осе, два сандука зоља, 100 комада метака 9 милиметара. Са вођом Симом Богдановићем путоваће Јеремић Радослав. Понављам Јеремић Радослав. Масаловић Живан и не види се презиме, име је Драган, који поседују лично наоружање са одређеним бројем муниције и бомби. Молимо вас да истим не правите сметње преласка и кретања на путном правцу Зворник-Мали Зворник-Љубовија-Дрињача, јер од данас пут Зворник-Дрињача није безбедан и постоје заседе непријатеља. Поред наведеног наоружања исти ће превући одређене животне намирнице и десетак пари чизама. Сви наведени ће извршити прелаз за дан 30.11.1992.године. Печат Војна пошта 7469 Зворник. Командант зворничке бригаде потпуковник Косанчић Милутин и његов потпис.

Ако овај документ није довољан ја поседујем још докумената. Овај документ доказује да је супруг заштићене сведокиње „Алфе“, Јеремић Радослав звани „Мрки“ био припадник јединице и да „Алфа“ лаже да није био, већ да су се упознали у Крушевцу. Она то смишљено ради да би свог супруга извукла и спасила од одговорности, а исту ту одговорност покушава да пребаци на мене. „Алфа“ никада није прала моју кошуљу, она је живела са својим супругом Јеремић Радославом и прала је његове ствари а не моје. О свему томе и осталим „Алфиним“ лажима говоре и заштићене сведокиње „Бета“ и „Гама“ у свим својим изјавама. У свим „Алфиним“ изјавама хронолошки гледано, види се систематско мењање тих истих изјава у корист њеног супруга Јеремић Радослава и у корист оптужнице а на моју штету да би спасила супруга а што се тиче оптужнице да би ја био осуђен и да ми се по сваку цену покрије притвор у коме сам био преко 300 дана. И то само зато да би се вршио притисак, да би се уцењивала моја супруга да постане сведок тужилаштва у овом предмету.

Што се тиче оптужбе о усаглашавању са осталима, могу само да кажем да и ви поштовани судије, као и тужилаштво, заштићене сведокиње „Алфа“, „Бета“ и „Гама“, као и сви остали у овом предмету знају да сам ја дошао у јединицу 17.августа 1992.године, а да се злочин у селу Скочић десио 11.јула 1992.године, на шта ја никако нисам могао да утичем јер све што се издешавало, десило се пре мог доласка у јединицу, а од мог доласка у јединицу 17.августа 1992.године, па до 10.јануара 1993.године, говоре заштићене сведокиње о мом понашању у свим својим изјавама. Највише „Бета“ и „Гама“ а у почетку

и „Алфа“, све док није почела да мења изјаве на моју штету. Прочитајте поштоване судије службену белешку из предистражног поступка која је сачињена у просторијама крушевачког СУП-а, са сведоком „Алфом“, о чему сведоче и друге две сведокиње „Бета“ и „Гама“ а тиче се мог спашавања све три заштићене сведокиње. Сада после свега, могу само да замислим под каквим је притиском била заштићена сведокиња „Алфа“ када ми овако враћа за све оно што сам урадио за њу, „Бету“ и „Гаму“.

Поштоване судије желео бих да вас подсетим на закључке Апелационог суда у пресуди од 14.05.2014.године и то на тачке 43, 44, 45, 46, 47 и 48, у којима се јасно обара сведочење заштићене сведокиње „Алфе“ и оптужница, па и сама пресуда и детаљно се објашњавају разлози за то. Тужилаштво није извело ниједан нови доказ, а стари докази су још климавији него што су били, насупротив томе, ја сам вам предао доказе који недвосмислено доказују да заштићена сведокиња „Алфа“ и њен супруг лажу. Шта конкретно лажу и зашто лажу? Мој бранилац у својој жалби Апелационом суду у претходном поступку у завршној речи као и у овом поновљеном поступку у завршној речи каже да чак и да је истина то што каже „Алфа“ а није, понављам чак и да је истина а није, то није довољно за осуђујућу пресуду и наводи примере из пресуда Хашког трибунала и сличних случајева, као што је мој, то исто каже и веће Апелационог суда у својој пресуди у горе наведеним тачкама. Нисам крив за било који злочин, ма које врсте, надам се да ће овај пакао за мене, моју супругу и нашу децу престати, јер ми нисмо криви што заштићена сведокиња „Алфа“ не сме да каже истину и што лажима чува свог супруга и то са знањем тужилаштва, али без одговорности за лажно давање исказа што је по ЗКП-у кажњиво. То није једино кривично дело које је „Алфа“ починила, али боже мој, она је заштићени сведок тужилаштва а изгледа да за такве закон не важи.

Поштоване судије, очекујем од вас да покажете храброст које је све мање у нашем друштву, исту ону храброст коју сам показао ја 1992-1993. године, а нисам морао, могао сам да се окренем и одем, нико ми не би замерио. Поштоване судије очекујем да покажете храброст и ослоботе ме сваке одговорности у овом поступку. Нисам крив и желим да се овај пакао заврши. Хвала што сте били стрпљиви и што сте ме саслушали.

Председник већа:

Оптужени Богдановић Дамир у завршној речи истиче да није крив, у преосталом делу све како је то снимљено аудио техником овога суда.

Оптужени ГАВРИЋ ТОМИСЛАВ

Изволите, да ли сте придружујете завршној речи Вашег браниоца?

Опт.Томислав Гаврић: Придружујем се, шта више рећи и хтео бих да предам свој писани, због ...да вам не бих одузимао време. Ако може?

Председник већа: Дајте.

Оптужени Гаврић Томислав прилаже суду завршну реч у писаном облику, истиче да се у свему придружује завршној речи свога браниоца.

Јел хоћете можда још нешто да кажете?

Опт.Томислав Гаврић: Ништа више, хвала.

Председник већа: Ништа више. Добро, хвала, можете се вратити на место.

Оптужени ШЕВИЋ ЂОРЂЕ

Опт.Ђорђе Шевић: Придружујем се свему ономе што је рекао мој бранилац, нисам крив.

Председник већа: То је све?

Опт.Ђорђе Шевић: Све.

Председник већа:

Оптужени Шевић Ђорђе у завршној речи изјави да се придружује завршној речи свога браниоца и истиче да није крив.

Оптужени ЗОРАН АЛИЋ

Опт.Зоран Алић: Добар дан. Ја се придружујем завршној речи мог браниоца. Поштована председнице већа, господо судије, истичем да ништа од онога што ми ставља оптужница на терет нисам учинио, а из свих изведених доказа не проилази да сам ја то дело учинио. Ово што ми се тачком 1 оптужнице ставља на терет да сам ја наводно чувао стражу док се рушила џамија, могу да кажем ја никад нисам чувао стражу нити је било то потребно, јер су ту све Срби били око нас. Нити знам да је постојала џамија ни да је ко срушио. Није тачно оно што се ставља на терет тачком 2. где се наводи да сам ја наводно чувао стражу у вези догађаја у селу Шетићи, нити сам знао да су то Шетићи нити ми је ико наредио да чувам стражу. Тачком 3. оптужнице ставља ми се на терет наводно како сам тукао, силовао, што такође није тачно, оштећену сведокињу „Алфу“, која је на главном претресу тврдила да сам је тукао и силовао. У истрази није напоменула ниједном да сам је тукао, са сам је силовао, да сам је икад уопште мучио. Остале њене наводе у вези тога да сам ја је наводно тукао, малтретирао, потврдила је, да то није тачно потврдила је сведокиња Сенија Бећировић. Што се тиче заштићеног сведока „Бете“ то није истина да сам је силовао, али с обзиром да је она навела да су мене сви звали Али тамо, односно да су ме сви тако звали, што је апсолутно неистина а то смо се уверили из сведочења сведокиње Сеније Бећиревић и осталих окривљених да су ме сви звали Зока. Онда је „Бета“ навела да сам имао 23 године, што није тачно, ја сам имао 17 тада, значи све што су пред овим судом изјавиле све су лагале. Пошто је тужилац навео ако нас прогласите кривим да платимо одштету, ја бих напоменуо овај суд да сам ја ратни војни инвалид, а кад мене неко плати онда ћу ја платити ако будем крив. Хвала.

Председник већа:

Оптужени Алић Зоран анализира завршне речи, исказе испитаних заштићених сведокиња, истиче да нису говориле истину, и у преосталом делу све како је то евидентирано аудио техником овога суда.

Оптужени ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ

Изволите.

Опт.Зоран Ђурђевић: Добар дан. Поштована председнице суда, поштовано веће, мој став свима је овде опште познат, да је ово испосатава Хашког трибунала, да се овде изруче пресуде исто по узору на Хашки трибунал, да су само Срби криви за све, да само они треба да одговарају. Чак штавише овај суд за ратне злочине користи се и монтираним процесима у којем се користе државне институције као што су Тужилаштво за ратне злочине, Служба за откривање ратних злочина, наместе ми један поступак у коме уопште нисам учествовао. Ја знам да је ово досадно што ћу читати овде, али ја стварно принуђен сам да све ово прочитам како би то мало боље разјаснио и појаснио јер има много различитих изјава, има много различитог свега, чак штавише овај процес и није морао бити монтиран овако како је лоше монтиран, довољно је било неко да је дошао из Тужилаштва за ратне злочине и да каже знаш шта Ђурђевићу у интересу је Србије да уђе у Европску унију, ти си кочница, да ли би признао овај ратни злочин или неки други, без икаквог размишљања ја би прихватио то. Значи зарад уласка Србије у Европску унију без икаквог проблема би прихватио било шта шта ми је стављено на терет, али овако нешто на силу и на овако монтиран начин без мог пристанка значи борићу се до краја, пробаћу у овој завршној речи да изнесем све шта сматрам да ми је намештено и на који начин.

Па ћу почети прво од захтева за покретање истраге, захтев за спровођење истраге КТРЗ број 11/11 31.05.2011. године, спроводи се у захтеву за спровођење истраге против Ђурђевић Зорана и Ђекић Драгане, небитно. Разлози које је тужилац, заменик тужиоца навео зашто се спроводи истрага а основано се сумња да су Ђурђевић Зоран и Ђекић Драгана из вршили напред наведено кривично дело произилази из списка предмета тог суда К-По2 42/10, транскрипта изјава датих у предмету истраге тога суда Ки-В.број 4/09 заштићених сведокиња и то „Алфа“ од 10.03.2010. године, „Бете“ од 11.03.2010. године и „Гаме“ од 10.03.2010. године, транскрипата изјаве дате у предмету истраге тога суда Ки.По2 89/10 окривљеног Јовић Драгана, ову изјаву уопште заменик тужиоца није могао да узме као меродавну јер је исту Јовић дао у сасвим неком другом предмету у својству окривљеног када је имао право и да лаже и многе још ствари да ради. Такође се спомиње извештај о прикупљеним сазнањима Управе криминалистичке полиције број 230-3724/10-7 од 06.06. заменик тужиоца поднео је захтев за спровођење истраге 31.05.2011. године, мени уопште није јасно како је заменик тужиоца 6 дана унапред знао каква ће бити сазнања Управе криминалистичке полиције. Да зло буде веће од свега овога наведенога, наведених разлога у предмету Ки.По2 13/2011, нема ниједне писане форме од овога што је наведено. Значи од самог почетка ја сам спутан, нисам знао од кога се браним, нисам знао ни ко је „Алфа“ ни ко је „Бета“, ни ко је „Гама“, ни каква су сазнања полиције, једноставно у мом предмету тога није било. Заменик тужиоца то је једноставно натоварио јер има Зорана из Шапца у претходном радном предмету „Бијељина“, натоварио је шта је натоварио, уместо да доказује моју кривицу ја сада морам да доказујем своју некривицу. У току истражних радњи позивајући сведоци Бећировић Сенија, Богдановић Муневера, ја и мој адвокат се не обавештамо о томе, и не присуствујемо тим давањима изјава. Током истраге такође не ради се моје препознавање, што би било сасвим нормално и по ЗКП-у члану 90 да се ради препознавање у посебној просторији, то већ знате па не би улазио баш толико у то. Значи од самог почетка ускраћено ми је било право да знам шта ми се ставља на терет, ко ми ставља на терет и све до тамо негде фебруара или марта 2012. године када су почела припремна рочишта, када сам већ упознао и окривљене у судници, онда сам дошао наравно до неке информације како да дођем до тих предмета, коме да пишем, и тако даље. Значи сматрам да је овај захтев за спровођење истраге од стране тужиоца урађен на противзаконит начин јер није било ни предистражне радње, није било ничега, једноставно

воља тужиоца да подигне против Зорана Ђурђевића захтев за спровођење истраге и после то ће ићи како буде ишло, а знамо врло добро сви како је ишло. Ето то је што се тиче захтева за спровођење истраге.

Што се тиче оптужнице КТРЗ број 7/08 од 01.09.2014. године, Ђурђевићу је стављено да је био у Скочићу, да је рушио цамију, поткопавао темеље цамије, на месту Хамзићи у селу Шетићи Ђурђевић и још неки други оптужени ножевима убијају 27 лица, у селу Малеших неовлашћено у кућама држим оштећене „Алфа“, „Бета“ и „Гама“. Оптужени Ђурђевић оштећну „Алфа“ приморава да уз униформу опере и његов крвав нож којом приликом је оштећена „Алфа“ код њега видела и сат марке „Сеико“, који је припадао њеном братанцу. Врло добро знамо да је у прошлој изјави заштићена сведокиња „Алфа“ описала тај „Сеико 5“ сат као колачић, али то ћемо у даљем делу. Такође Ђурђевић тукли су у више наврата ногама, рукама „Алфу“, Ђурђевић је исто тукао по стомаку „Алфу“, силовао, у боравку у Клиси, добро то нисам ту, иначе оптужница је подигнута без иједног јединог доказа да је Зоран Ђурђевић на било који начин учествовао у овом кривичном делу, једини доказ то је Зоран из Шапца, ако сам ја једини Зоран у Шапцу, значи никакав проблем није носила сву одговорност, носила све ово што пише овде у оптужници и у свему овоме. Из даље изнетих изјава заменик тужиоца је позвао као сведока и Драгана Јовића, наводно неког кључног сведока, који у својим изјавама тамо тртљао шта је тртљао, причао, лагао и не знам ја шта већ, па ћу само прочитати једну страну његове изјаве, значи ево га, окривљени Зоран Ђурђевић пита Јовића „Јовићу да те питам пошто си у истражном поступку рекао да сам ја викао не неку девојку да ли да спрема ручак, да ли да пере веш, шта ли већ знам, не знам ни ја“, сведок Драган Јовић одговара „ја сам рекао да то није тачно“. Значи Јовић је ту нешто причао и овако и онако и Ђурђевић је викао, неко галамио на неку, упознати су о томе, значи то је већ у једном делу изјаве каже да он то није рекао, значи побија своју изјаву претходну. Ово је изјава од, са главног претреса од 03.04.2012. године. Даље, истрага, изјава из истражног поступка Јовић Драгана од дана 31.10.2011. године, страна 2, па каже: „дошли су ови твоји, довели су неке жене, ми се вратимо, оно српска радозналост да видимо, као и сви, да ли четири или шест девојака било је са њима, не знам, после се чуло да су то ишли у село Скочић и да су тамо направили, да су те женске довели из тог села Скочић“, колико знамо из Скочића су доведене 3 девојке или жене, како да назовем, док Јовић овде спомиње неке 4 или 6. У даљем делу изјаве на истој страни 2, значи кажем „да ли је Зоран силовао ову, ону, да ли је био, ја сам видео да су дошли из Скочића, да ли је он био у Скочићу ја то не знам“, јер не зна, ето значи уопште не зна ни да ли сам био у Скочићу. На страни 3 истражни судија га пита „све у реду сада ћемо да идемо детаљније, ако сам ја добро разумео Ви о догађајима у селу Скочић не знате ништа“, сведок Драган Јовић одговара: „не ја нисам био доле, стварно не знам“. Значи Јовић то нешто прича, шта прича, како прича, коме прича, појма немам, али он је изгледа био крунски сведок као и „Алфа“, заменика тужиоца, али и он је изгледа дигао руке. Па на страни 7 истражни судија га пита „рекли сте мало прије да је из села Скочића довео 4 или 6, сведок Драган Јовић „4 или 6 слагао бих“, истражни судија „јесте ли сигурни да је тај број“, сведок Јовић Драган „па 4 до 6, више нисам видео, само да лажем“, истражни судија „није мање“, сведок Драган Јовић одговара „од 4 до 6, мање не“, што значи да се ова изјава сведока Драгана Јовића не може узети као неки поуздан доказ, поуздан пример. На страни 8 истражни судија га пита „да ли сте икада видели Зорана Ђурђевића са неком од тих жена, значи у пријатељском разговору, да једу заједно, да се мазе, да се свађају, било шта“, Јовић одговара „видео сам да је викао не неку и да је терао, али да је бије и то силује то нисам видео“. Страна 16 адвокат Светлана Бобић „казали сте да је група разговарала о томе, како су те жене мењале се из куће у кућу, да ли је у тој групи која о томе разговарала када сте Ви то слушали, био је Ђурђевић Зоран“,

сведок Јовић Драган одговара „мислим да није, он је увек стајао некако по страни, онако као велики мислилац, када морам тако да кажем, ја и он тада нисмо били у добрим односима“, овде је донекле Јовић и у праву увек сам гледао да се склоним, да не гледам свашта шта је се дешавало, значи из тог разлога сам и живео сам у викендици, да би имао свој мир, да не би ту било до шта дошло, до пијанчења или било чега, због дневних обавеза које сам имао малтене свакодневно да обилазим минска поља, да идем у извиђања, значи био ми је потребан мир, ноћ да се одмарам, а не да слушам оргије и музике и пуцњаве и било шта. Па даље адвокат Светлана га пита „да ли сте икада од кога чули да је Ђурђевић Зоран силовао и злостављао неку од тих жена“, сведок Јовић Драган одговара на то питање „не могу да одговорим“. Светлана га пита поново „је ли Вам неко причао или није причао“, Јовић одговара „па не могу да Вам кажем да одговорим, не бих рекао“, Светлана Бобић га пита „да ли сте чули од некога је ли конкретно Ђурђевић Зоран учествовао у догађају у Скопчима“, сведок Јовић одговара „то не“. Значи по мени изјаве Јовића не би требало узети нешто за озбиљно, чак би можда требало и одбацити, не знам да ли то може, да ли постоји могућност.

Сада ћу почети од „Алфе“, од сведока „Алфе“, ја се извињавам само да питам да ли ја могу да спомињем њена ова лажна имена или не, значи не њен прави идентитет, него ова када се представљала лажним именом?

Председник већа: Само прави идентитет не можете да откријете?

Опт. Зоран Ђурђевић: Само прави идентитет, значи ово све може, добро, о.к. Па ћу почети од изјаве коју је у записник Службе за откривање ратних злочина број 03/4-3-1 број Сл.529/08 од 03.09.2008. године.

Председник већа: Ђурђевићу овако да видимо колико сте Ви планирали да изнесете Вашу завршну реч?

Опт. Зоран Ђурђевић: Ја сам рекао прошли пут два, три...

Председник већа: Два, три сата?

Опт. Зоран Ђурђевић: Вероватно толико, можда и више, откуд знам.

Председник већа: Пошто ми морамо да завршимо у пола 3....

Опт. Зоран Ђурђевић: Морамо да завршимо у пола 3?

Председник већа: Да.

Опт. Зоран Ђурђевић: Па ништа онда да прекинем.

Председник већа: Добро, прекинућемо после, онда наставите, па ћемо, нећете два, три сата сигурно него ћу Вам одредити сат један укупно. Изволите. Наставите.

Опт. Зоран Ђурђевић: Ја ипак сматрам поштована председнице да је ово давање завршне речи, да имам право да је изнесем онолико колико ми је потребно било времена. Значи заменику тужиоца нисте одређивали време, мени ћете да одредите време колико ће то да траје.

Председник већа: Изволите наставите завршну реч.

Опт. Зоран Ђурђевић: Ако ћемо радити само до пола 3, онда боље сада да прекинемо.

Председник већа: Не, Ви наставите, ја сам Вам рекла наставите до пола 3. Изволите.

Адв. Светлана Бобић: Ја се извињавам али не разумем због чега суд њега није обавестио о томе на прошлом претресу када је он најавио ово време, да би он могао сублимирати то у нешто краће, само у том смислу приговарам.

Председник већа: Он очигледно да неће нешто краће.

Адв. Светлана Бобић: Не, он је прошли пут је....

Председник већа: Молим Вас нећемо губити време. Седите. Наставите. Изволите наставите.

Опт. Зоран Ђурђевић: Значи записник Службе за откривање ратних злочина 03/4-3-1 број Сл.529/8 од дана 03.09.2008. године, ту је саслушана заштићена сведокиња „Алфа“, она је у једном делу изјаве описивала наводно Симу, отишао је у камион, узео клешта, извадио ми је два златна зуба, док ми је вадио зубе други су ме силовали, и у једном моменту од бола сам се онесвестила. Она је већ у другом овде каже да су је други силовали, у другој изјави каже да је силовао само Богдановић Сима. Даље, за сво ово време каже да су се покушавали да се ословљавају са надмцима, на пример „Шабац“, „Зеница“, „Пакрац“ и тако даље. У овој изјави није споменула Зоран Шабац, него надимак „Шабац“. Па даље описује где је изашла, а нас је командант одвезао неким ципом који је чекао на српској страни, у Шабац, и оставио у парку у Шапцу, а ја сам га послушала и пријавила сам се избегличком центру у Крушевцу под именом Сафета Симић, од оца Драгана, рођеног 258.08.1969. године, Скочићи, Зворник, број избегличке легитимације 7067001547 од 17.02.1993. године, она је рекла да јој је то Сима рекао да се представи лажним именом, али ја не видим зашто би њој то Сима рекао, и да ли јој је баш објаснио овако да оде и да се пријављује. Даље, службена белешка Управе криминалистичке полиције, Служба за откривање ратних злочина, 03/4-3-1 број Сб.164/8 од 05.09.2008. године, у њој каже овако „сведок „Алфа“ је поменула да је током свог ропства успела да дође у посед фотографије на којој се виде припадници ове јединице, али је исту сакрила зато што јој укућани нису упознати са прошлошћу, исту није могла да нам покаже а није спремна да је преда. Овде се ради очигледно да је већ тада заштићени сведок „Алфа“ покушавала да уцењује полицију, зарад тога да би сведочила пошто је имала проблем са тим статусом у Србији, да би ти незаконито стечени докумената, она је фактички из овога, то ћемо видети и у даљем тексту, уцењивала полицију, и полицију и тужилаштво, и на крају они су јој морали изаћи у сусрет, али то ћемо даље. Даље, сведок „Алфа“ наводи да нема ништа од докумената Републике Србије, пасоша, на име Сафета Симић који је без икакве документације, највероватније уз помоћ мита добила у СУП Крушевац, наводно је њен брат из Немачке пасош платио 8 хиљада марака, обзиром да је пасош данас сигурно истекао и да сведок „Алфа“ нема других докумената полицијски инспектори нису инситирали на одузимању овог пасоша, иако је сасвим сигурно нелегалан јер је, јер сведок

„Алфа“ нема држављанство Републике Србије, њен лажни идентитет под именом Симић Сафета производ је чињенице да се у страху за свој живот приликом доласка из Босне у Србију пријавила под српским именом и презименом, Сафета не може никако да буде српско име. Овде значи чак и полицијски органи који су саслушавали сведока „Алфу“ дошли су до сазнања да је иста купила пасош за 8 хиљада марака у СУП Крушевац, уместо да предузму, да покрену кривичну пријаву против исте, они то ништа, прелазе преко тога, ћуте, јер иста ће им требати за овај поступак како би се монтирао, како би се лажирао, да би јој они давали инструкције, да би помогла она полицији и тужилаштву, заузврат да добије држављанство Републике Србије, о томе се управо и ради. „Алфа“ је у више наврата истакла да има потребу да регулише свој статус у Републици Србији, то би јој омогућило да има социјално осигурање, као и читав други низ потреба. Осим што су сви њени укућани држављани Републике Србије, „Алфа“ је мајка четворо деце узраста од 2 до 10 година, што свакако треба имати у виду и због разумевања ове њене потребе. Мишљења сам да би излагањем у сусрет њеној потреби да легализује свој статус у Републици Србији увелико била постигнута њена жеља да сарађује на овом случају са тужилаштвом. Значи овде се полиција бавила статусом сведока и како би јој се могло изаћи у сусрет да јој се да држављанство, а да заузврат сведочи пред овим судом, како нормално тужилац буде рекао, или полиција, што је, а прикривање кривичног дела и само кривично дело поред тога што су то знали и полицајци за ово кривично дело, то је знао и заменик тужиоца, то сте знали и ви, веће, нико у овој држави очигледно не ради свој посао јер тако дођеш, неки дођу у Србију живе у њој 20 и нешто година под лажним именом, фалсификују пасоше, чак у једном делу истражног поступка она исти тај фалсификовани пасош нуди истражном судији на увид, па то нема нигде. Значи она буквално овде уцењује и спрда се и са полицијом и са тужилаштвом и са овим судом, овако се нису понашали ни они мафијаши из „Земунског клана“, ово је стварно невероватно. Даље, изјава „Алфе“ од 10.03.2010. године, страна 14, истражни судија „јеси ли некога ту видела још некога од ових за које си касније сазнала да се зову“, сведок „Алфа“ одговара „да“, истражни судија „кога“, „Алфа“ одговара „из Шапца био је имам записано ту, много имам записано ако дозволите да узмем“, то је онај део што је и Апелација указала да је „Алфа“ користила нотез, белешке неке код себе, заменик тужиоца је рекао да то није истина, да је он питао сведока „Алфу“ где су те белешке, да је она рекла „кући“, очигледно заменик тужиоца лаже, то се може видети из ове изјаве. Сведок „Алфа“: „био је Дамир, био је његов отац Сима, био је „Трчко“, био је „Груја“, „Груја“ се зове, оне је пустио порњиће, тај Грујић порно филмове па нас тако силује, те порњиће је пустио, био је не могу све да се сетим“, даље страна 15 истражни судија „добро, нећемо то да те мучимо, овај што је пуштао порњиће, да ли је то тада или касније“, сведок „Алфа“ одговара „он је био сигурам, сигурам да је био лично тај камион и све је био са њима“, истражни судија је пита „да ли је касније то пуштао порњић или тада“, сведок „Алфа“ одговара „не, не, када смо дошли“, истражни судија „добро, значи касније“. Страна 19, сведок „Алфа“: „међутим они се врате све су били крвави, одећа им била крвава, донели су право код мене одећу да им ја чистим, тј. што је овај пустио порњиће, први је он то радио, Зоран један, Зоран из Шапца, Зоран он је исто имао браду“, значај малопре је рекла да је Груја пуштао порњиће, сада у овом делу каже да је Зоран пуштао порњиће, у даљим деловима спомиње опет даље да је Груја пуштао порњиће, што значи да из ове изјаве не може се видети да је Зоран било шта урадио. Истражни судија је пита „није овај Зоран“, „Алфа“ одговара „не, не, из Шапца Зоран, Зоран из Шапца, он је имао исто браду, није био ожењен, он је био дечко, он је донео, донео ми је крваве ножеве да сам ја морала то да перем и да чистим“, истражни судија је пита „за њих не знам, јер више сада ћу само да вам кажем“, уствари ово је сведок „Алфа“, „за њих не знам јер више сада ћу само да вам кажем мени лично су донели и ја сам то радила, после ме узима овај

Лазић, Лазић ме узима из те групе и води ме у своју кућу са тим Лазићем“, значи она је у Малешину била у кући са Лазићем, Дамир јој прошли пут рекао да је сат „Сеико 5“ имао Лазић и да су сви узимали од Лазића сат када су ишли на стражу да би могли да виде када треба да буде смена или да зовну другог стражара, што се може закључити да о сату, али то ћемо опет у даљем тексту видети. Па ево га страна 19, „мислим да имам записано, не смем да слажем ништа“ значи очигледно у сваком овом делу изјаве на неколико места сведок „Алфа“ понавља имам записано, имам записано у нотесу, тако да би сматрао да ова изјава не би требало ни да се узме нешто у обзир. Страна 21 „у ту кућу долази и овај што је тражио порњиће, како се зове сада што сам поменула“, она уопште не зна ни о коме прича, поготово не о Зорану из Шапца, а касније ћу вам објаснити и због чега не може да се сети Зорана из Шапца. Страна 23, „па било је још али могу само да ти кажем на ту слику и могу да ти кажем јер имам списак, али овако“, не може значи потребан јој је списак јер очигледно је између времена овог од 2008. до 2010. године иста била припремана од стране оног злотора Наташе Кандић, то ћемо у даљем делу када се помиње камион, а то је било нормално кривично дело припремати сведока, колико ја знам, можда и грешим, али бар тако мислим. Страна 27, сведок „Алфа“: „са Лазићем опет сам била, исто била са Лазићем и исто сам била, они су били, не знам ја са ким су они били“, сведок „Алфа“: „не, не са Лознице, а да са оног млађег Зорана, јер има ту два, три Зорана ту има“, она уопште не зна ни колико је Зорана било у тој јединици, али битно је да наслепо спомиње Зорана из Шапца, Зорана из Лознице, па је на крају набројала и три нека Зорана из Лознице, сведок „Алфа“, страна 28, „не, не, онај Зорана из Лозница, а и овај Зоран из Лознице, а и онај Зоран из Лознице“ наброја три Зорана из Лознице, ниједан из Шапца, ниједан. То можете Ви и проверити, ниједан, то можете Ви проверити ове транскрипте, значи нема потребе да лажем, јер није проблем да се провери. Сведок „Алфа“ на страни 29 „они су доносили и овцу“, рецимо из тих акција је доношене неке овце, тако да то је рецимо мало је то глупо и можда и непристојно спомињати, али очигледно је да су овде клане и овце, да су клани прасићи, да су, значи војска као војска на ратишту хранила се свим и свачим, тако да и тај нож крвави за који она стално прича да је донео Зоран из Шапца, мада то ја нисам, а да ли је неки други Зоран ја не знам и не занима ме право да Вам кажем, значи да та крв је могла бити и животињског порекла, не порекла од људи. 32, сада страна 32, истражни судија „добро реци ми када ти сретеш мужа“, сведок „Алфа“ одговара „мог мужа, он је само долазио када је био на, када само били на Дрињачи, ја сам само њега једном видела“, судија пита „на Дрињачи“, сведок „Алфа“ одговара „да, али у цивилу је био, и биле су и моје комшије су долазили ту и многи су ту били, он је био у цивилу“, истражни судија је пита „и тек си ту на Дрињачи срела овога будућег мужа“, сведок „Алфа“ одговара „да“. Истражни судија „никада га ниси пре тога видела у униформи“, сведок „Алфа“: „не, никада, он је само долазио једном или два пута и више га нисам видела“. На фотографији обележеној под словом В, може се видети Јеремић Радосав у пуном борбеном комплету у униформи са наоружањем. Значи „Алфа“ овде очигледно гледа некога да лаже, да нас све овде направи лудим, изгледа да она мисли да је паметнија од свих нас, мада нешто не верујем. Па ово одговара где је била, где је сишла, сведок „Алфа“: „да сам била у Београду, у Београду је било, да сам била у Шабац, у Шабац су били, да сам било где сви ти људи били су да ме нико не познаје“, а зашто је сишла у Шабац ако је знала да је ту неки Зоран крволук или како да кажем крвник, она долази, силази у Шабац у центар града где је парк, како се није плашила да ће је видети можда тај Зоран из Шапца кога спомиње, и да ће нешто урадити од ње, међутим њу то баш брига, али је битно да оптужи Зорана из Шапца за радње које није урадио. Даље, страна 36, сведок „Алфа“: „да ја сам њега питала хоћеш да ме жениш, да ти будем жена, да ме венчаш“, он је рекао „па што да не“ и тако остали до данас, ово решава ситуацију да је свога супруга срела у Крушевцу код неке фонтане, да га

је она питала да ли би ме оженио, он је рекао би, што да не, и тако су се они спанђали. Ја за својих 50 година никада нисам имао прилику да ми нека приђе девојка или жена и да каже јели Зоране да ли би ти мене оженио, али ето дешава се и то. Даље страна 37, истражни судија „ништа не знам, значи он нема никакве везе са тим шта се теби дешавало“, сведок „Алфа“: „не, можете и њега да питате, ставите ме на полиграф, ставите ме на шта год хоћете“, сведок „Алфа“ толико лаже, чак спомиње да би села и на полиграф, на полиграфско испитивање, на детектор лажи, да њен муж у овоме свему не зна ништа, изјава „Гаме“ и осталих види се да је Јеремић Радосав био у Клиси, Петковцима и Дрињачи и да су из Дрињаче заједно напустили и отишли за Крушевац, али добро. Истражни судија „теби верујем на реч, према томе тебе питам оно што не знамо, хоћемо да сазнамо, сада ми је тек јасно, значи тебе Радослав није ухватио за руку и превео преко Дрине у Крушевац“, „Алфа“ одговара „не“, то се види да је очигледно њена лаж, сви знамо да ово није тачно, тако да можете и сами да се уверите да „Алфа“ говори само лажи, и само лажи, и ништа друго сем лажи. Сведок „Алфа“: „лепо си ме питао хоћу да вам то кажем, тај Грујић он је био ту, који је био најопаснији, он се повукао и отишао је тај Зоран исто и он се мало повукао, сви који су били и био је један Зајо се звао и тај човек није био у ту групу, нећу да кажем оно што није, само он што јесте, желим правду, он је долазио, он је свашта радио шта је он хтео, на мене је лично, ја само причам у моје име, он је радио шта је он хтео од мене лично и он када је отишао он, нама је било много лакше“, сада каже да ју је мучио, малтретирао Заја, да су је мучили малтретирани највише Грујић, у једним деловима изјаве своје она каже да је то радио баш Зоран из Шапца, да је био најгори Зоран из Шапца, да је највише мучио, да је највише се иживљавао над њом, да је чак милион пута силовао и тако даље и тако даље. Ево сада ћемо страна 43 „да овај Зоран из Шапца он се иживљавао како је хтео, он је звао моје братанице и мене, иживљавао се, њих голе пушта и мене голе на сто да се они шетају а ја да гледам, јер ја сам увек рекла ако треба силујте мене немојте њих, онда он мени у инат направи и онда доведе и њих, ја да гледам њих, а оне да гледају како муче мен, па када тај Зоран тако све ради, из Шапца Зоран“, да ја мислим да се „Гама“ веома изјашњавала о овом питању, што се тиче играња на столовима, да је и у истржном поступку и на главном претресу рекла да су то радили Јазо и још један кога су звали „Доктор“ који је био у цивилу, али доћи ћемо и до тог дела изјаве, што значи да сведок „Алфа“ мало, мало па све неко што јој је други радио, она све лепо пребацује на Зорана из Шапца, јер тако јој је ваљда најлакше. Сведок „Алфа“ значи описује мене „црна коса, браду је носио, није био ожењен, он се много иживљавао на мени, па ми каже ако је потребно извините молим вас што тако сада морам да кажем, ја ћу сперму да ти стављам у чашу ти мораш да пијеш“, ово је рекла само овај пут и наредне три или четири изјаве никада то више није поновила, да је то уопште било ко радио, значи тада је било 2010. године боље сећање и то је ваљда требало да остане упечатљиво овакав догађај, овакво описивање ових радњи, значи то би требало да се сећа увек и у свакој својој изјави наредној је требало да понављам, међутим она то једна изјава овако, једна изјава онако, па ћемо како буде.

Председник већа: Добро, Ђурђевићу прекинућемо данас. Не можемо да наставимо наравно да би волела да то све смо могли данас да завршимо, колега Бојан Мишић има даље суђење у пола 3 у неком другом предмету, тако да ћемо прекинути данас, наставићемо са давањем завршних речи у неком другом термину.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

главни претрес се одлаже, а следећи заказује за:

12.06.2015. године у 13,00 часова, судница број 2.

12. јуна, 12.06. месец у 13,00 часова, судница број 3.

Довршено у 14,30.

Опт. Зоран Ђурђевић: Ја се извињавам што је овако....

Председник већа: Само ми реците Драгана колико ћете Ви, колико ће трајати Ваша завршна реч? 10-15 минута, добро. Добро, онда ћемо.

Адв. Светлана Бобић: Ја се извињавам је ли можемо само да разјаснимо колико сада времена Ђурђевић има, да ли?

Председник већа: 1 сат, још 1 сат, да заврши још 1 сат, је ли довољно?

Опт. Зоран Ђурђевић: Таман посла, овако монтиран поступак да завршим за један сат, па то је стварно невероватно. Ја сам рекао значи тражио сам..... ако ћемо један сат онда уопште нећу ни да долазим.

Записничар

Председник већа-судија